

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 20. apríla 2005*

Vo veci T-318/03,

Atomic Austria GmbH, so sídlom v Altenmarkte (Rakúsko), v zastúpení: G. Kucsko
a C. Schumacher, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT),
v zastúpení: G. Schneider a B. Müller, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: nemčina.

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT:

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, so sídlom v Onile (Španielsko),

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 9. júla 2003 (vec R 95/2003-2), týkajúceho sa námietkového konania medzi Atomic Austria GmbH a Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. septembra 2003,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. februára 2004,

po pojednávaní z 9. novembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Španielska spoločnosť Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA podala 13. novembra 2000 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.
- 2 Ochrannou známkou, ktorej zápis sa žiada, je slovné označenie ATOMIC BLITZ.
- 3 Výrobky uvedené v prihláške patria do triedy 28 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „hry a hračky, gymnastické a športové výrobky, ktoré nie sú zaradené v iných triedach“.

- 4 Uvedená prihláška bola zverejnená 9. júla 2001 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 60/2001.
- 5 Odvolávajúc sa na článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, podala spoločnosť Atomic Austria GmbH (ďalej len „žalobkyňa“) 3. októbra 2001 námietku proti prihláške. Námietka bola odôvodnená existenciou piatich skorších ochranných známok pozostávajúcich z označenia ATOMIC (ďalej len „skoršie ochranné známky“), ktoré boli v Rakúsku zapísané takto:
- slovná ochranná známka č. 75 086 prihlásená 16. marca 1973 a zapísaná 23. augusta 1973,
 - slovná ochranná známka č. 76 640 prihlásená 8. februára 1974 a zapísaná 15. marca 1974,
 - slovná ochranná známka č. 85 558 prihlásená 2. marca 1977 a zapísaná 16. mája 1977,
 - slovná ochranná známka č. 97 370 prihlásená 27. marca 1981 a zapísaná 22. júla 1981,
 - slovná ochranná známka č. 106 849 prihlásená 28. júna 1984 a zapísaná 10. septembra 1984.

- 6 K aktu námietky žalobkyne bol pripojený, pri každej skoršej ochrannej známke, výpis z registra ochranných znáмок v Rakúsku spolu s prekladom do angličtiny, ako aj osvedčenie vydané patentovým zástupcom, ktorý žalobkyňu zastupoval pred ÚHVT, ktoré potvrdzovalo, že „... päť zápisov je v plnej platnosti pre všetky tovary uvedené vo výpisoch a v mojom preklade“. Výpisy pochádzali z 19. apríla 1999.
- 7 Námietkové oddelenie ÚHVT listom z 23. novembra 2001 oznámilo žalobkyni, že jej námietka bola oznámená prihlasovateľovi, a poskytlo jej lehotu štyroch mesiacov, ktorá uplynula 23. marca 2002, aby doplnila do spisu všetky ďalšie skutočnosti, dôkazy alebo pripomienky, ktoré považuje za potrebné na podporu svojej námietky.
- 8 K tomuto listu bola pripojená vysvetľujúca poznámka týkajúca sa požadovaných dôkazov na podporu námietky (ďalej len „vysvetľujúca poznámka“). Ani list, ani vysvetľujúca poznámka neobsahovali výslovnú výzvu na predloženie presne určených chýbajúcich dokumentov.
- 9 V stanovenej lehote žalobkyňa nepredložila žiadny ďalší dôkaz na podporu svojej námietky.
- 10 Rozhodnutím z 9. decembra 2002 námietkové oddelenie ÚHVT zamietlo námietku v celom rozsahu z dôvodu, že žalobkyňa nepredložila v stanovenej lehote dôkazy o obnovení zápisu skorších ochranných znáмок, čím by sa preukázala ich platnosť.

- 11 Žalobkyňa podala 17. januára 2003 proti rozhodnutiu námietkového oddelenia ÚHVT odvolanie. Žalobkyňa uvádzala, že námietkové oddelenie nevzalo do úvahy osvedčenie patentového zástupcu, že kópie predložených výpisov neobsahovali žiadne údaje, ktoré by nasvedčovali tomu, že už uplynula ochranná doba vo vzťahu k týmto zápisom a že námietkové oddelenie malo výslovne požiadať žalobkyňu o predloženie chýbajúcich dokumentov.
- 12 Rozhodnutím z 9. júla 2003 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie podané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.
- 13 Odvolací senát uviedol, že vysvetľujúca poznámka pripojená k listu ÚHVT z 23. novembra 2001 uvádzala jasným a nepochybným spôsobom, že obnovenie skorších ochranných znáмок sa malo preukázať osvedčením o obnovení alebo akýmkoľvek iným rovnocenným dôkazom. Usúdil, že osvedčenie vydané patentovým zástupcom, ktorý zastupoval žalobkyňu pred ÚHVT, potvrdzujúce platnosť skorších ochranných znáмок nemožno považovať za dôkaz rovnocenný s úradným potvrdením o obnovení. Napokon uviedol, že skutočnosť, že vysvetľujúca poznámka bola pripojená k listu z 23. novembra 2001, umožňuje odlíšiť toto konanie od konaní, v ktorých boli vydané rozhodnutia odvolacích senátov, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, a v ktorých bolo rozhodnuté, že námietkové oddelenie malo zaslať dodatočnú výzvu.

Konanie

- 14 Listom z 27. októbra 2004 ÚHVT predložil určité pripomienky k správe pre pojednávanie.

- 15 Súd prvého stupňa 16. novembra 2004, po pojednávaní, vyzval účastníkov konania, aby mu predložili právne normy upravujúce dĺžku doby platnosti ochranných známkov podľa rakúskeho práva. Žalobkyňa odpovedala na túto výzvu listom z 25. novembra 2004 a ÚHVT listom z 29. novembra 2004.
- 16 Po vyjadreniach účastníkov konania bola ústna časť konania skončená 10. decembra 2004.

Návrhy účastníkov konania

- 17 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

- 18 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 19 Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody založené v prvom rade na skutočnosti, že odvolací senát neuznal, že neboli zohľadnené dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila, a subsidiárne na skutočnosti, že odvolací senát nepovažoval za vadu konania to, že námietkové oddelenie neupozornilo žalobkyňu, že určité dokumenty chýbajú, a takisto subsidiárne na skutočnosti, že odvolací senát neuznal, že námietkové oddelenie porušilo zásadu ochrany legitímnej dôvery tým, že neoznámilo zmenu svojej zvyčajnej praxe.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení predložených dôkazov námietkovým oddelením

- 20 Prvý žalobný dôvod sa rozdeľuje na dve časti. V rámci prvej časti žalobkyňa uvádza, že výpisy z registra ochranných znáмок v Rakúsku, ktoré žalobkyňa predložila, boli dostatočným dôkazom platnosti skorších ochranných znáмок. V rámci druhej časti subsidiárne uvádza, že takýmto dôkazom bolo predložené osvedčenie vydané patentovým zástupcom.

- 21 Najprv je potrebné skúmať prvú časť tohto žalobného dôvodu.

Tvrdenia účastníkov konania

- 22 Žalobkyňa uvádza, že dokumenty predložené spolu s námietkou 3. októbra 2001 boli úplné. Podľa nej dôkaz vyžadovaný pravidlom 16 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), bol predložený, pretože úradné výpisy z registra týkajúce sa skorších ochranných známok umožňovali preukázať, že predmetné ochranné známky boli ešte stále platné. V skutočnosti žalobkyňa uvádza, že ak by v okamihu vydania výpisov ochrana skorších ochranných známok už napríklad skončila, Österreichisches Patentamt (Rakúsky patentový úrad) by k výpisom pripojil príslušnú poznámku. Vzhľadom na to, že výpisy predložené žalobkyňou týkajúce sa skorších ochranných známok neobsahovali takéto poznámky, námietkové oddelenie nemalo žiadny dôvod domnievať sa, že zápis už nie je platný.
- 23 Navyše medzi dátumom vydania výpisov z registra a dátumom podania námietky nebolo potrebné žiadne obnovenie vo vzťahu k skorším ochranným známkam, s výnimkou ochrannej známky č. 97 370. Podľa žalobkyne teda nebolo potrebné predložiť potvrdenie o obnovení alebo iný rovnocenný dôkaz v zmysle vysvetľujúcej poznámky.
- 24 Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že dĺžka ochrannej doby ochrannej známky, tak, ako by mohla vyplývať z úradného dokumentu, nezaručuje, že ochranná známka bude chránená presne počas tohto obdobia. Na strane jednej, ochrana môže byť obnovená; v Rakúsku sa totiž môže obnovenie vykonať v lehote, ktorá končí až šesť mesiacov po uplynutí ochrannej doby. Na strane druhej môže byť ochranná známka zrušená súdnym rozhodnutím pred uplynutím tejto lehoty, alebo sa majiteľ môže vzdať svojej ochrannej známky. Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že takisto uvedenie dĺžky ochrannej doby nezaručuje, že ochranná známka je účinne chránená až do uvedeného dátumu a že v dôsledku toho dĺžka ochrannej doby nemá význam porovnateľný s ostatnými charakteristikami ochrannej známky, akými sú zoznam výrobkov a služieb, ktoré sú predmetom ochrany.

- 25 Okrem toho žalobkyňa uviedla na pojednávaní, že Österreichisches Patentamt nevydáva osobitné potvrdenia o obnovení ochrannej známky. V takejto situácii sa žalobkyňa rozhodla preukázať platnosť skorších ochranných známk za pomoci výpisov z registra.
- 26 ÚHVT pripomína, že je to námietateľ, kto má predložiť dôkaz o existencii skoršieho práva, na ktorom sa zakladá jeho námietka. Dôkaz o skoršej ochrannej známke má podľa neho zahŕňať takisto dôkaz o jej prípadnom obnovení. V prípade, že nie je obnovená, ochranná známka totiž stráca platnosť, a teda už nemôže prekážať zápisu nových ochranných známk.
- 27 Podľa ÚHVT však výpisy z registra Österreichisches Patentamt týkajúce sa skorších ochranných známk, ktoré boli pripojené k námietke žalobkyne, neumožňovali určiť dátum uplynutia ochrannej doby skorších ochranných známk ako podstatnej súčasť práva, ktoré poskytuje ochranná známka. Vzhľadom na to, že chýbalo konkrétne vysvetlenie týkajúce sa dĺžky ochrannej doby skorších ochranných známk zo strany žalobkyne, ÚHVT usúdil, že táto dĺžka je desať rokov. Táto dĺžka ochrannej doby uplynula pre všetky skoršie ochranné známky zapísané medzi rokmi 1973 a 1984.
- 28 Uznávajúc použitie zásad, ktoré boli stanovené v uznesení Súdu prvého stupňa zo 17. novembra 2003, Strongline/ÚHVT — Scala (SCALA) (T-235/02, Zb. s. II-4903), *mutatis mutandis*, ÚHVT takisto uvádza, že skutočnosť, že dátum uplynutia ochrannej doby nevyplýva z výpisov z registra, bráni druhému účastníkovi námietkového konania a odvolaciemu senátu preveriť s dostatočnou istotou právny status a vlastníctvo skorších ochranných známk. Teda, podľa ÚHVT, samotné predložené výpisy nemôžu slúžiť ako jediný dôkaz existencie skorších ochranných známk.

- 29 Na pojednávání ÚHVT navyše uviedol, že výpisy predložené žalobkyňou boli príliš staré v okamihu ich predloženia ÚHVT. Takisto uvádza, že hoci žalobkyňa nemohla predložiť úradné potvrdenie o obnovení, mohla obnovenie skorších ochranných známk preukázať aspoň predložením citácií rakúskeho práva upravujúceho dĺžku ochrannej doby ochranných známk alebo sprievodných listov od Österreichisches Patentamt k potvrdeniam o zápise skorších ochranných známk.
- 30 Okrem toho uvádza ÚHVT niekoľko tvrdení na podporu prvej časti tohto žalobného dôvodu, a teda návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 31 Súd prvého stupňa najprv pripomína, ako to vyplýva z piateho odôvodnenia nariadenia č. 40/94, že právo Spoločenstva týkajúce sa ochranných známk nenahrádza právne predpisy členských štátov o ochranných známkach. Systém vytvorený týmto nariadením predpokladá, že ÚHVT zohľadní existenciu skorších ochranných známk alebo skorších vnútroštátnych práv.
- 32 Teda článok 8 ods. 1 v spojení s článkom 8 ods. 2 písm. a) bodmi ii) a iii) tohto nariadenia stanovuje, že majiteľ národnej alebo medzinárodnej skoršej ochrannej známky, ktorá je platná v členskom štáte, môže namietať, za podmienok stanovených týmto nariadením, proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva.

- 33 Ako to vyplýva najmä z článku 74 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 40/94, v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu prináleží účastníkovi konania, ktorý namieta proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva a ktorý sa odvoláva na skoršiu národnú ochrannú známku, aby preukázal jej existenciu a prípadne rozsah ochrany.
- 34 Naopak, ÚHVT prináleží preskúmať, či boli v rámci námietkového konania splnené podmienky použitia uplatneného dôvodu zamietnutia zápisu. V tomto smere je potrebné posúdiť vecnú správnosť uvedených skutočností a dôkaznú silu podkladov, ktoré účastníci konania predložili.
- 35 Môže nastať situácia, že ÚHVT musí vziať do úvahy najmä vnútroštátne právne predpisy členského štátu, v ktorom skoršia ochranná známka, na ktorej je založená námietka, požíva ochranu. V takomto prípade sa musí z vlastného podnetu oboznámiť, prostriedkami, ktoré považuje za užitočné na tento účel, s vnútroštátnymi právnymi predpismi daného členského štátu, ak sú takéto informácie potrebné na posúdenie podmienok použitia dôvodu daného zamietnutia zápisu a najmä vecnej správnosti predkladaných skutkových okolností alebo dôkaznej sily predložených dokumentov. Obmedzenie skutkového základu preskúmania vykonávaného ÚHVT totiž nevylučuje, že ÚHVT zohľadní okrem skutočností výslovne uvedených účastníkmi námietkového konania aj všeobecne známe skutočnosti, teda skutočnosti, ktoré môže poznať každý alebo s ktorými je možné sa oboznámiť prostredníctvom všeobecne prístupných zdrojov [rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. júna 2004, Ruiz-Picasso a i./ÚHVT – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, Zb. s. II-1739, bod 29, v tomto bode nebol napadnutý odvolaním].
- 36 ÚHVT môže takisto, ak to uzná za potrebné, vyzvať účastníkov konania, aby mu predložili informácie o určitej konkrétnej záležitosti upravenej vnútroštátnymi predpismi. Dotknutá strana pritom nie je povinná predkladať z vlastného podnetu všeobecné informácie o právnych predpisoch duševného vlastníctva, ktoré sú v platnosti v danom členskom štáte.

- 37 Preskúmanie skutočností a podkladov predložených ÚHVT sa musí vykonať pri rešpektovaní práva na uplatňovanie procesných práv, ktoré majú účastníci námietkového konania, a zásady rovného postavenia v konaní. Ak má totiž prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva pochybnosti o dôkaznej sile dokumentov predložených namietateľom, na preukázanie existencie uplatneného skoršieho práva alebo ešte vo vzťahu k rozsahu tohto práva, môže ich vyjadriť v konaní pred ÚHVT, ktorý je povinný starostlivo skúmať pripomienky v danej veci.
- 38 ÚHVT sa nemôže v žiadnom prípade zbaviť povinnosti posúdenia skutočností a predložených dokumentov v celom rozsahu tým, že uvedie, že prináleží namietateľovi, aby mu z vlastného podnetu dodal na podporu svojich tvrdení podrobné informácie o právnych predpisoch členského štátu, v ktorom je chránená skoršia ochranná známka, na ktorej sa zakladá námietka.
- 39 Okrem toho je potrebné poznamenať, že ani nariadenie č. 40/94, ani nariadenie č. 2868/95 nešpecifikujú povinnú formu dôkazov, ktoré musí predložiť namietateľ na odôvodnenie existencie svojho skoršieho práva. Nariadenie č. 2868/95 sa obmedzuje na stanovenie v pravidle 16 ods. 2, že „ak je námietka podaná na základe skoršej známky, ktorá nie je ochrannou známkou spoločenstva, tak oznámenie o námietke je doplnené dôkazom o zápise alebo o podaní príslušnej skoršej známky, ako je napr. potvrdenie o zápise“. Okrem toho, článok 76 ods. 1 nariadenia č. 40/94, ktorý predstavuje usmernenie pre konania pred ÚHVT, stanovuje iba nevyčerpávajúci zoznam možných opatrení („... je súčasťou spôsobu poskytovania alebo získavania dôkazov...“).
- 40 Z toho vyplýva, že na jednej strane má namietateľ voľnosť výberu dôkazu, ktorý považuje za potrebný predložiť ÚHVT na podporu svojej námietky, a na strane druhej je ÚHVT povinný skúmať všetky predložené podklady, aby usúdil, či sú naozaj dôkazom o zápise alebo podaní skoršej ochrannej známky, a nemôže hneď odmietnuť predložený druh dôkazu ako neprijateľný z dôvodu jeho formy.

- 41 Tento záver potvrdzujú existujúce rozdiely v správnej praxi členských štátov. Ak by sa totiž pripustilo, že ÚHVT môže stanovovať formálne podmienky pre predkladané dôkazy, vyplývalo by z toho, že v určitých prípadoch by sa predloženie takýchto dôkazov mohlo stať pre účastníkov konania nemožným. Takýmto prípadom by mohol byť aj prípad, o ktorý ide v tomto konaní, vzhľadom na to, že žalobkyňa, bez toho, aby tomu ÚHVT protirečila, uvádza, že Österreichisches Patentamt nevydáva úradný dokument potvrdzujúci obnovenie ochrannej známky, a preto žalobkyňa nemohla takýto dokument predložiť.
- 42 V tejto súvislosti žalobkyňa predložila výpisy vydané Österreichisches Patentamt 19. apríla 1999. Na piatich výpisoch, z ktorých každý zodpovedal skoršej ochrannej známke, kolónka s názvom „Zaniklo dňa“ neobsahuje žiadny údaj. Z toho vyplýva, že tieto dokumenty potvrdzujú platnosť skorších ochranných známok ku dňu vydania výpisov, teda k 19. aprílu 1999. Z výpisov takisto vyplýva, že skoršie ochranné známky boli zaregistrované v príslušnom poradí 23. augusta 1973 (ochranná známka č. 75 086), 15. marca 1974 (ochranná známka č. 76 640), 16. mája 1977 (ochranná známka č. 85 558), 22. júla 1981 (ochranná známka č. 97 370) a 10. septembra 1984 (ochranná známka č. 106 849).
- 43 Vzhľadom na to, že chýbali konkrétne informácie zo strany žalobkyne, odvolací senát sa domnieval, že ochranná doba ochranných známok trvá podľa rakúskeho práva desať rokov odo dňa zápisu. Hoci, ako vyplýva z právnych predpisov daného členského štátu, ktoré predložili účastníci konania v odpovedi na výzvu Súdu prvého stupňa, je pravdou, že domnienka ÚHVT bola správna, je potrebné uviesť v tomto smere, že ÚHVT, ktorý je špecializovaným úradom Spoločenstva v oblasti duševného vlastníctva a má teda značné skúsenosti v tejto oblasti, sa nemal uspokojiť iba s obyčajnou domnienkou vo vzťahu k podstatným skutočnostiam týkajúcich sa ochrany skorších ochranných známok. V prvom rade totiž odvolací senát konal odporujúcim si spôsobom tým, že sa opieral na jednej strane o predpokladanú dobu desať rokov na ochranu rakúskej ochrannej známky a na strane druhej odmietol uplatniť v plnej miere ten istý predpoklad týkajúci sa dĺžky

ochrannej doby pri posudzovaní významu výpisov z registra predložených žalobkyňou. V druhom rade, z vyššie uvedených bodov 31 až 41 vyplýva, že odvolací senát si mal riadne preveriť dĺžku ochrannej doby ochranných známk v Rakúsku podľa právneho poriadku tohto členského štátu.

- 44 Podľa článku 19 ods. 1 Markenschutzgesetz (zákon o ochrane ochranných známk) z roku 1970, dĺžka ochrannej doby rakúskej ochrannej známky uplynie desať rokov po skončení mesiaca, počas ktorého bola ochranná známka zapísaná. Táto doba je obnoviteľná. V prípade obnovenia začína nová ochranná doba, ktorá je takisto desať rokov, plynúť v deň nasledujúci po uplynutí predchádzajúcej ochrannej doby, a to nezávisle od dátumu skutočného obnovenia.
- 45 Z toho vyplýva, že na zachovanie ochrany musela byť každá ochranná známka obnovovaná každých desať rokov. Skutočnosť, že, tak ako je uvedené v bode 42 vyššie, všetky skoršie ochranné známky boli platné 19. apríla 1999, znamená, že obnovenia, ku ktorým malo dôjsť v príslušnom poradí v rokoch 1991 (ochranná známka č. 97 370), 1993 (ochranná známka č. 75 086), 1994 (ochranná známka č. 76 640 a ochranná známka č. 106 849) a 1997 (ochranná známka č. 85 558) boli vykonané. Táto skutočnosť takisto znamená, že ochranná doba bola predĺžená do 31. augusta 2003 pre ochrannú známku č. 75 086, až do 31. marca 2004 pre ochrannú známku č. 76 640, až do 31. mája 2007 pre ochrannú známku č. 85 558, až do 31. júla 2001 pre ochrannú známku č. 97 370 a až do 30. septembra 2004 pre ochrannú známku č. 106 849.
- 46 Teda, na rozdiel od tvrdenia ÚHVT, výpisy predložené žalobkyňou umožňovali určiť dátum uplynutia ochrannej doby skorších ochranných známk a navyše bolo možné na základe nich dôjsť k záveru, že štyri z piatich skorších ochranných známk (s výnimkou ochrannej známky č. 97 370) boli platné v okamihu rozhodnutia odvolacieho senátu, teda 9. júla 2003.

- 47 Skutočnosť, že výpisy boli staršie ako 29 mesiacov v okamihu ich predloženia ÚHVT, nemôže tento záver vyvrátiť. Hoci by bolo želateľné, aby žalobkyňa predložila novšie výpisy, posúdenie uvedené v bodoch 45 a 46 vyššie je nezávislé od toho, kedy boli výpisy vydané. Okrem toho je zjavné, že postavenie piatich skorších ochranných známkok sa nezmenilo medzi vydaním výpisov a ich predložením. Napokon, patentový zástupca žalobkyne sa rozhodol pripojiť k výpisom svoje osvedčenie potvrdzujúce trvanie platnosti skorších ochranných známkok práve preto, aby bolo pokryté toto posledne uvedené obdobie, ktorému sa pri vydávaní úradných dokumentov nemožno vyhnúť.
- 48 Takisto je potrebné zamietnuť tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého žalobkyňa mohla ako dôkaz obnovenia týchto ochranných známkok predložiť buď príslušné ustanovenia z rakúskeho práva, alebo sprievodné listy Österreichisches Patentamt, ktoré boli pripojené k potvrdeniam o zápise skorších ochranných známkok.
- 49 V skutočnosti, ako sa uvádza v bodoch 31 až 41 a 43 vyššie, žalobkyňa nebola povinná predložiť z vlastného podnetu všeobecné informácie o rakúskom práve upravujúcom ochranné známky.
- 50 Sprievodné listy, pokiaľ ide o tie, ktoré príkladmo uviedol ÚHVT na pojednávaní, sú písané všeobecným spôsobom a iba preberajú ustanovenia o dĺžke ochrannej doby obsiahnuté v Markenschutzgesetz z roku 1970. Z toho vyplýva, že prípadné predloženie týchto listov nemá v tomto prípade význam.
- 51 Napokon, pokiaľ ide o judikatúru citovaných ÚHVT o povinnosti predložiť zrozumiteľný preklad dôkazov a dôkazných dokumentov (uznesenie SCALA, už citované), Súd prvého stupňa uvádza, že hoci zásada kontradiktórnosti vyžaduje, aby

mal druhý účastník námietkového konania možnosť oboznámiť sa s dôkazmi predloženými žalobkyňou v jazyku konania, nemôže sa vykladať v tom zmysle, že tieto dôkazy mu musia sami osebe osvedčovať existenciu skorších ochranných známok bez toho, aby sa tento účastník konania obrátil na odbornú pomoc alebo na všeobecne prístupné zdroje informácií, ktoré sú však mimo predložených dôkazov.

- 52 Preto je potrebné prijať tento žalobný dôvod v jeho prvej časti.
- 53 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa tvrdeniami predloženými ÚHVT na podporu prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyne a bez toho, aby sa musel Súd prvého stupňa vyjadriť k ich prípustnosti.
- 54 Keďže bol prijatý prvý žalobný dôvod, nie je potrebné skúmať žalobné dôvody, ktoré žalobkyňa uviedla subsidiárne.

O trovách

- 55 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

l

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 9. júla 2003 (vec R 95/2003-2) sa zrušuje.**
- 2. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) je povinný nahradiť trovy konania.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. apríla 2005.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

J. Pirrung